

tra, al Sr. Fàbregas en particular y á la Junta del «Centro» en general, per l'apoyó que prestaren als nomenats senyors, y además á tots los industrials que han pres part en dita construcció, als individus de la Secció lírica y dramática y al Sr. Agudé, administrador de la casa que'l «Centro» ocupa, ja que dit senyor no ha posat cap entorpiment á la realització de las obras.

Joan Colom.

Barcelona 27 Juliol 1904.

ORFEÓ DEL DUERO

L'antiguíssima y castellana ciutat de Samora compta ab una institució choral que honra en extrém aquesta terra, si bé apática á tot lo que significa Progrés, en cambi carinyosa, hidalga, ab els que per etzar la visitan.

Ab motiu del seu viatge, fa poch, á Barcelona, vaig tenir ocasió da sentirlo cantar y que per cert ho fan molt rebé, baix la batuta del seu director senyor Haedo, vera ánima d'aquest estol de cantayres dignes germans dels bilbains, navarros y catalans.

De pas pera Salamanca, desd'ahont escrich aquestas lletres, vaig aturarme una nit á la famosa ciutat que defensá En Ramir II y'l meu interés tot, fou coneixe en sa propia llar al celebrat «Orfeón del Duero» y no'm mancaren amichs que gustosos m'hi van acompanyar, trovantlo en sas civilisadòras tascas; això és, ensajant una pessa obligatoria pera un concurs de chors regionals.

A istil de nostras institucions corals observa un al manyá al costat d'un advocat, d'un pintor ó bé un

metje, en fi, aquesta abnegació propia dels fills del Art.

En el local de que disposan, si bé reduhit, no hi mancan en sas blancas parets el retrats de Wagner, Griech, Gounod y otras glorias musicals al costat dels inmortals Campoamor y Zorrilla. Al centre del saló y baix alegórich dossier s'hi destaca'l bust del gran músich-poeta, gloria de Catalunya, l'excels Clavé. ¡Quín goig per mí aquell! Véurem rodejat de tants que se'm declaravan amichs! De son pas per Catalunya n'han quedat tan agrahits, que quan veuen un catalá'l sitían á preguntas sempre gratas y oportunas. Al dilshi que jo perteneixia al Orfeó Catalá, l'entussiasme pujá al extrém que improvisaren una agradosa y per mí inolvidable vetllada, executant entre otras composicions de molt mérit, una Retreta que'm feu recordar la del nostre Orfeó «Canigó»; aquell colorit, aqnella justesa, acreditan una massa de veus com las que conduheix á port un mestre com és el Sr. Haedo.

Més amunt he dit apática, perque Samora es igual que cinch cents anys enrera y perque té un Ajuntament compost de fills del poble y que ha negat una miserable subvenció á una societat tan altamente patriótica com l'Orfeó del Duero, y en cambi no esgattima 5.000 pesstas quan se tracta d'una correguda de toros,...

Qui sembra quelcom recull! Coristas de Samora: avant ab la vostra empresa, qu'es noble!

S. Borrut y Soler.

Salamanca, 1904.

MISCELANEA

El periódico de Montpellier *La Campana de Magalouna* correspondiente al 1.º de Julio pasado, se ha ocupado extensamente del número que la REVISTA dedicó á conmemorar el cincuantenario de la fundación del felibrismo, y reproduce en sus columnas la preciosa pcesía «Al Pirineu» de nuestro buen amigo, el distinguido poeta José Aladern.

Gracias á *La Campana de Magalouna* por su deferencia, y la enhorabuena al amigo Aladern.

Probablemente el Orfeon Reusense concurrirá al certamen de orfeones que se celebrará en Zaragoza el próximo mes de Octubre.

La Junta de Gobierno del «Centro», está estudiando la forma de poder convertir en teatro de invierno el que actualmente hay instalado en los jardines de nuestra Sociedad.

Ha estado algunos días ligeramente enfermo en nuestra ciudad nuestro distinguido compañero D. Miguel V. Balañá, quien afortunadamente se halla ya del todo restablecido.

Inútil consignar cuánto lo celebramos.

La Comisión de teatro de nuestro «Centro», está organizando la función que á beneficio de la Sección Dramática se celebrará próximamente, cuyo acto promete revestir mucha importancia.